

62013CJ0623

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 26. februārī (*1)

“Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materiālo piemērošanas joma — Iemaksas par ienākumiem no pašuma — Vispārīgā sociālā iemaksa — Iemaksa sociālā parāda izlīdzināšanai — Sociālā iemaksa — Papildiemaksa sociālajai iemaksai — Dalība obligāto sociālā nodrošinājuma sistēmu finansēšanā — Tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar noteiktām sociālā nodrošinājuma jomām”

Lieta C-623/13

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Conseil d'État (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 17. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 28. novembrī, tiesvedībā

Ministre de l'Économie et des Finances

pret

Gérard de Ruyter .

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Tizzano [A. Tizzano], tiesneši S. Rodins [S. Rodin], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], E. Levits un F. Biltšens [F. Biltgen] (referents),

ģenerālvokāle E. Šārpstone [E. Sharpston],

sekretārs A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vārā rakstveida procesū,

ģemot vārā apsvērumus, ko sniedza:

—

G. Ruyter vārā – J. Molinié, advokāts,

—

Francijas valdības vārā – D. Colas un R. Coesme, pārstāvji,

—

Eiropas Komisijas vārā – D. Martin un W. Roels, pārstāvji,

noklausījies ģenerālvokāles secinājumus 2014. gada 21. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātajiem personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98 (OV L 209, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), 4. pantu.

2

Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp ministre de l'Économie et des Finances [ekonomikas un finanšu ministru] un G. Ruyter par vairāku sociālo iemaksu maksājumiem no 1997. līdz 2004. gadam saistībā ar Nīderlandes saņemto māža renti par atlīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

Regulas Nr. 1408/71 4. pants “Jautājumi, uz kuriem attiecas šī regula” ir izteikts šādi:

“1. Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālās nodrošinājuma jomas:

a)

slimības un maternitātes pabalsti;

b)

invaliditātes pabalsti, to skaitā pabalsti, kuru uzdevums ir saglabāt vai uzlabot pelnītspēju;

c)

vecuma pabalsti;

d)

pabalsti apģūdnieka zaudējuma gadījumā;

e)

pabalsti attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;

f)

apbedīšanas pabalsti;

g)

bezdarbnieka pabalsti;

h)

Ķimenes pabalsti.

2. Šo regulu piemēro visām vispārīgajām un pašajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, kuras var būt gan uz iemaksām balstītas, gan uz iemaksām nebalstītas sistēmas, un sistēmām, kas paredz darba devēja vai kuŗa pašnieka atbildību attiecībā uz 1. punktā minētajiem pabalstiem.”

4

Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. pantu:

“1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, personas, uz kurām attiecas šā regula, ir pakāutas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a)

persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakāuta šīs valsts tiesību aktiem ar to, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tās uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

b)

pašnodarbināta persona, kas strādā kādā dalībvalstī, ir pakāuts šīs valsts tiesību aktiem ar to, ja viņa dzīvo citā dalībvalstī;

[..].”

Francijas tiesības

5

Saskaņā ar Code de la sécurité sociale [Sociālā nodrošinājuma likuma] tās redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiem, L. 136.6. pantu fiziskām personām, kas ir Francijas nodokļu rezidenti Code général des impôts [Vispārīgā nodokļu kodeksa] 4.B panta izpratnē, par ienākumiem no pašuma, konkrēti, par ienākumiem no nekustamā pašuma, mēža renti par atlīdzību un par ienākumiem no ieguldījumiem, ir jāmaksā iemaksa, ko uzliek neto summai, kas tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli.

6

Saskaņā ar Code général des impôts 1600.0 C pantu, kas ir šā kodeksa to noteikumu skaits, kuri attiecas uz “contribution sociale généralisée perçue au profit de la Caisse nationale des allocations familiales du fonds de solidarité vieillesse et des régimes obligatoires d'assurance maladie [vispārīgā sociālo iemaksu, ko iekasā Ķimenes pabalstu valsts kases, Vecuma solidaritātes fonda un obligāto veselības apdrošināšanas sistēmas vajadzībām]” (turpmāk tekstā – “CSG”), tās redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiem, fiziskām personām, kas ir Francijas nodokļu rezidenti 4.B panta izpratnē, kā tas ir noteikts Code de la sécurité sociale L.136.6. pantā, par ienākumiem no pašuma, konkrēti, par ienākumiem no nekustamā pašuma, mēža renti par atlīdzību un par ienākumiem no ieguldījumiem, ir jāmaksā iemaksa, ko uzliek neto summai, kas tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli.

7

Saskaņā ar Code général des impôts 1600?0 G un 1600?0 H pantu, to redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīetas faktiem, minētajām personām ir jāmaksā arī "contribution pour le remboursement de la dette sociale [iemaņa sociālā parāda izlīdzināšanai]" turpmāk tekstā – "CRDS"), kas tiek uzlikta tiem pašiem ienākumiem.

8

Saskaņā ar Code général des impôts 1600?0 F a pantu, tās redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīetas faktiem, minētajām personām par šiem ienākumiem ir jāveic arī sociālā iemaņa 2 % apmērs, kā arī kopš 2004. gada 1. jūlija papildīmaņa 0,3 % apmērs saskaņā ar Code de l'action sociale et des familles [Sociālo un ģimenes tiesību kodeksa] L. 14?10?4. pantu.

Pamatlīeta un prejudiciālie jautājumi

9

G. Ruyter, Nīderlandes pilsonis, kurš dzīvo Francijā, ir nodarbināts Nīderlandes sabiedrībā Vermeer Verenigde Bedrijven BV.

10

Par laikposmu no 1997. līdz 2004. gadam G. Ruyter Francijā deklarēja Nīderlandē gūtās ienākumus no algas, ienākumus no kapitālieguldījumiem, ienākumus no rēķinājamās vai komerciālās darbības, kā arī ienākumus no mātā rentes par atlīdzību, ko bija izmaksājis divas Nīderlandes apdrošināšanas sabiedrības.

11

Francijas nodokļu administrācija uzskatīja, ka mātā rente par atlīdzību, ko bija saņēmis G. Ruyter, ir ienākumi no ģimenes, un, pamatojoties uz šo renti, noteica viņam pienākumu maksāt CSG un CRDS iemaņas, sociālo iemaņu 2 % apmērs, kā arī papildīmaņu iepriekš minētajai iemaņai 0,3 % apmērs.

12

G. Ruyter šajā nodokļu administrācijā iesniedza sūdzības, kas attiecas uz šo iemaņu pamatotību, apgalvojot, ka viņam uzliktais pienākums veikt iemaņas divās atsevišķās sociālās nodrošinājuma sistēmās, pamatojoties uz tiem pašiem ienākumiem, ir pretrunā ar Regulas Nr. 1408/71 13. pantā izrietošajam principam, saskaņā ar kuru ir jāpiemēro tikai vienas dalībvalsts tiesību akti sociālās nodrošinājuma jomā, ņemot vērā to, ka šie ienākumi jau bija pakauti tādā pašā veidā iemaņām Nīderlandē. Pēc tam, kad šīs sūdzības, kā arī divas vērīgās Marseļas un Nīmas administratīvās tiesības prasības tika noraidītas, G. Ruyter cēla prasību par minēto tiesu spriedumiem Cour administrative d'appel de Marseille [Marseļas Administratīvās apelācijas tiesā].

13

Ar 2009. gada 15. oktobra un 2010. gada 1. jūlija spriedumiem Cour administrative d'appel de Marseille atbrīvoja G. Ruyter no iemaņām par mātā renti, ko viņš bija saņēmis attiecīgi par laikposmu no 1997. līdz 2000. gadam un no 2001. līdz 2004. gadam, apgalvojot, ka strīdīgā iemaņu uzlikšana mātā rentei, ir pretrunā EKL 39. pantā paredzētajam darba ņēmēju brīvības

p?rvietošan?s principam.

14

Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État [budžeta, valsts l?dzek?u, civildienesta un valsts reformu ministrs] par šiem spriedumiem iesniedza kas?cijas s?dz?bu Conseil d'Etat [Valsts padomei].

15

Conseil d'État ar 2013. gada 17. j?lija spriedumu da??ji atc?la Cour administrative d'appel de Marseille 2009. gada 15. oktobra spriedumu un piln?b? atc?la t?s 2010. gada 1. j?lija spriedumu. Conseil d'État atzina, ka apst?klis vien, ka attiec?g? m?ža rente N?derland? bija pak?auta t?da paša veida iemaks?m k? t?s, ko par m?ža renti bija j?maks? Francij?, neliecina par darba ??m?ju br?vas p?rvietošan?s apdraud?jumu, jo taj? laik? piem?rojamaj? EKL nebija paredz?ti visp?r?ji krit?riji kompeten?u sadal?jumam starp dal?bvalst?m saist?b? ar nodok?u dubultu uzlikšanu Eiropas Savien?b?.

16

Nolemjot p?c b?t?bas izskat?t divas taj? iesniegt?s lietas, cikt?l G. Ruyter apgalvoja, ka pamatliet? apl?kot?s iemaksas bija pretrun? Regulas Nr. 1408/71 13. pantam, Conseil d'État uzskat?ja, ka, lai izv?rt?tu šaj? pant? noteikt? principa, saska?? ar kuru ir piem?rojami tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti, piem?rojam?bu, ir j?nosaka, vai š?m iemaks?m ir tieša un atbilstoša saikne ar noteikt?m soci?l? nodrošin?juma jom?m, kas min?tas Regulas Nr. 1408/71 4. pant?, un l?dz ar to, vai t?s ietilpst š?s regulas piem?rošanas jom?.

17

Šaj? zi?? Conseil d'État konstat?ja, ka, pirmk?rt, š?s iemaksas ir paredz?tas Francijas oblig?to soci?l? nodrošin?juma sist?mu finans?šanai.

18

Otrk?rt, un atš?ir?b? no situ?cij?m, saist?b? ar kur?m tika tais?ti spriedumi Komisija/Francija (C?34/98, EU:C:2000:84) un Komisija/Francija (C?169/98, EU:C:2000:85), Conseil d'État nor?d?ja, ka pamatliet? apl?kot?s iemaksas neskar ien?kumus no darba un tiem piel?dzin?mos ien?kumus, ar ko t?fad b?tu aizst?jamas soci?l? nodrošin?juma iemaksas, bet tiek uzliktas vien?gi attiec?g? nodok?a maks?t?ja ien?kumiem no ?pašuma, neatkar?gi no vi?a veikt?s profesion?l?s darb?bas.

19

Conseil d'État ar? nor?d?ja, ka min?t?s iemaksas turkl?t nav nek?ds piesaistes elements, lai rad?tu ties?bas vai priekšroc?bu, kas tiek garant?tas ar soci?l? nodrošin?juma sist?mu, un t?d?? ir j?uzskata, ka t?m ir nodok?u raksturs, nevis soci?l? nodrošin?juma iemaksu iez?mes valsts konstitucion?lo un likuma normu izpratn?.

20

Š?dos apst?k?os Conseil d'État nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai t?d?m nodok?iem l?dz?g?m iemaks?m par ien?kumiem no ?pašuma k? CSG, CRDS, soci?l?

iemaksa 2 % apmērā un papildiemaksa pie iepriekš minētās 0,3 % apmērā tikai tādā vien, ka tās ir paredzētas Francijas sociālās nodrošinājuma sistēmas finansēšanai, ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām sociālās nodrošinājuma jomām, kas minētas [Regulas Nr. 1408/71] 4. pantā, un līdz ar to, vai tās ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā?”

Par prejudiciālo jautājumu

21

Ar savu jautājumu iesniedzētāja būtībā vaicā, vai tādām iemaksām par ienākumiem no pašuma kā pamatlīdzekļa, kas paredzētas obligāto sociālās nodrošinājuma sistēmu finansēšanai, ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām Regulas Nr. 1408/71 4. pantā minētajām sociālās nodrošinājuma jomām un līdz ar to, vai tās ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, pat ja šīs iemaksas tiek uzliktas nodokļa maksājumu ienākumiem no pašuma, neatkarīgi no šo personu profesionālās darbības.

22

Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1408/71 4. pantā ir noteikti jautājumi, uz kuriem attiecas šīs regulas normas, tādējādi, ka ir skaidrs, ka sociālās nodrošinājuma sistēmām pilnībā ir piemērojami Savienības tiesību noteikumi (spriedumi Jansen, 104/76, EU:C:1977:72, 7. punkts, kā arī Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, 15. punkts).

23

Tiesa ir precizējusi, ka izšķirošais elements, lai varētu piemērot Regulu Nr. 1408/71, ir tas, ka starp attiecīgo normu un likumiem, kas regulē sociālās nodrošinājuma jomas, kuras minētas Regulas Nr. 1408/71 4. pantā, ir jābūt tiešai un pietiekami atbilstošai saiknei (spriedumi Rheinhold & Mahla, EU:C:1995:144, 23. punkts; Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 35. punkts, un Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 33. punkts).

24

Apstāklis, ka iemaksa valsts tiesību aktos tiek kvalificēta kā nodoklis, neizslēdz, ka, ņemot vērā Regulu Nr. 1408/71, šī pati iemaksa var tikt uzskatīta par ietilpstošu šīs regulas piemērošanas jomā (spriedumi Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 34. punkts, un Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 32. punkts).

25

Šo konstatējumu turklāt nevar apšaubīt ne ar to, ka attiecīgā iemaksa daļēji ir paredzēta sociālās nodrošinājuma sistēmas deficīta, kas pagātnē radies finansējot pakalpojumus, novēršanai (spriedums Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 39. punkts), ne pat ar to, ka enerģētiskā norādījusi savu secinājumu 31. punktā, ka minētā iemaksa nav paredzēta, lai aizstātu agrāk pastāvošās sociālās nodrošinājuma iemaksas.

26

Tāpat arī, lai Regulu Nr. 1408/71 varētu piemērot, nav nozīmes tam, vai pretēji tiek gūti vai ne kādi materiālie labumi, jo izšķirošais kritērijs ir tas, vai iemaksa tiek piešķirta konkrēti dalībvalsts sociālās nodrošinājuma sistēmas finansēšanai (šajā ziņā skat. Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 39. un 40. punkts, kā arī Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 37. un 38. punkts).

27

Līdz ar to lietās, kurās Francijas nodokļu iestāde bija uzlikusi nodokļu maksājumus ienākumiem no darba un tiem pielīdzinātiem ienākumiem, ko saņemmuši Francijā dzīvojoši darba ņēmēji un pašnodarbinātās personas, kas bija pakārti Francijas Republikas nodokļu režīmam, bet strādāja citā dalībvalstī, Tiesa konstatēja, ka šīs iemaksas bija konkrēti un tieši piešķirtas Francijas sociālās nodrošinājuma finansēšanai, un no tās secināja, ka tām bija tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar likumiem, kas regulē sociālās nodrošinājuma jomas, kas minētas Regulas Nr. 1408/71 4. pantā (spriedumi Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 36. un 37. punkts, kā arī Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 34. un 35. punkts).

28

Tāds pats secinājums ir jāizdara attiecībā uz pamatlietā aplūkotajām iemaksām, kas neskar darba ņēmēju ienākumus no darba vai tiem pielīdzinātus ienākumus, bet kas tiek uzliktas ienākumiem no pašuma, jo netiek apstrādātas, ka iepriekš minētajām iemaksām tiek tieši un konkrēti piešķirti noteikti sociālās nodrošinājuma jomu finansēšanai Francijā, vai arī lai atvieglotu sociālās nodrošinājuma deficītu.

29

Tādā minētajām iemaksām ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar likumiem, kas regulē sociālās nodrošinājuma jomas, kuras minētas Regulas Nr. 1408/71 4. pantā, neatkarīgi no tā, ka starp nodokļa maksātāju ienākumiem no pašuma un viņu veikto profesionālo darbību nepastāv saikne.

30

Šajā ziņā, kā enerģētiskās norādījusi savu secinājumu 41. punktā, Regulas Nr. 1408/71 normu piemērošana nav atkarīga no profesionālās darbības veikšanas.

31

Faktiski no pastāvīgās judikatūras izriet, ka darba tiesisko attiecību esamībai nav nozīmes, lai varētu piemērot Regulu Nr. 1408/71, jo noteicošais elements šajā ziņā ir fakts, ka persona ir apdrošināta pret vienu vai vairākiem risku veidiem atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai minētās regulas 1. panta a) punktā paredzētā vispārīgā vai pašā sociālās nodrošinājuma sistēmā (šajā ziņā skat. spriedumus Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, 36. punkts, un Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, 26. un 28. punkts).

32

Turklāt jādzīenam "tiesību akti" Regulas Nr. 1408/71 1. panta j) punkta izpratnē ir raksturīgs plašs saturs, kas ietver jebkādas leģislatīvus, normatīvus un administratīvus pasākumus, ko pieņemmušas dalībvalstis un ar to ir jāsaprot visi šajā jomā pieņemjamie valsts pasākumi (spriedums Bozzone, 87/76, EU:C:1977:60, 10. punkts).

33

Šādu interpretāciju turklāt apstiprina Regulas Nr. 1408/71 mērķis, kā arī principi, uz kuriem tā ir balstīta.

Faktiski, lai nodrošinātu darba ņēmēju brīvību pārvietošanas Savienībā, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes pret šīm personām principu saskaņā ar dažādiem valsts tiesību aktiem, ar Regulu Nr. 1408/71 ir ieviesta koordinācijas sistēma, kurā konkrēti tās II sadaļā ir reglamentēti, kā ir jānosaka, kādas valsts vai kādu valstu tiesību akti ir piemērojami darba ņēmējiem vai pašnodarbinātām personām, kas dažādos apstākļos izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties (šajā ziņā skat. spriedumus Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, 20. punkts, un Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, 25. un 28. punkts).

Šīs koloziju normu sistēmas pilnīgais raksturs liedz valsts likumdevējiem tiesības pāc sava prāta noteikt valsts tiesību aktu piemērošanas apjomu un nosacījumus attiecībā uz personām, kuras tiem pakļautas, un teritoriju, kurā šo valsts tiesību aktu normas ir piemērojamas un uz kuru tās ir attiecināmas (spriedums Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, 14. punkts, un Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54. punkts).

Šajā ziņā Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka personas, uz kurām ir attiecināma šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem, kas tād, ievērojot tās 14.c un 14.f pantu, izslēdz jebkādu vienlaicīgas vairāku valstu tiesību normu piemērošanas iespēju attiecībā uz vienu un to pašu laikposmu (šajā ziņā skat. spriedumu Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, 11. punkts).

Šī principa, saskaņā ar kuru sociālā nodrošinājuma jomā ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, mērķis ir izvairīties no sarežģījumiem, kas var rasties, vienlaicīgi piemērojot vairāku valstu tiesību aktus, un novērst nevienlīdzīgu attieksmi, kas attiecībā pret personām, kuras pārvietojas Savienībā, ir piemērojamo tiesību aktu daļiņas vai pilnīgās pārklāšanās rezultāts (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/Francija EU:C:2000:84, 46. punkts; Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 43. punkts, un Allard, C-249/04, EU:C:2005:329, 28. punkts).

No iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 1408/71 tiesību normas nevar piemērot tikai attiecībā uz ienākumiem, kas šīm personām rodas no darba attiecībā m, lai neradītu atšķirības šīs regulas 13. panta piemērošanā atkarībā no minēto personu saņemto ienākumu izcelsmes.

Faktiski prasība, lai personas, kuras būtībā pieskaitāmas pie dalībvalsts rezidentiem un kuras ir piederīgas citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, papildus – lai arī tikai daļēji – finansētu dzīvības dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmu, saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. pantu radītu nevienlīdzīgu attieksmi, jo visiem pārvietotajiem šīs valsts rezidentiem iemaksas būtībā jāveic tikai šīs pārvietotās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/Francija, EU:C:2000:84, 45.–48. punkts, un Komisija/Francija, EU:C:2000:85, 42.–45. punkts).

Šaj? liet?, ?emot v?r? to, ka G. Ruyter, b?dams migr?jošs darba ??m?js, ir pak?auts nodarbin?t?bas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?mai, proti, N?derlandes, un ka uz vi?u neattiecas neviens no Regulas Nr. 1408/71 14.c un 14.f pant? paredz?tajiem iz??mumiem, kas ?autu vienlaic?gu vair?ku valstu ties?bu aktu soci?la nodrošin?juma jom? piem?rošanu, dz?vesvietas dal?bvalsts vi?u nevar – gan saist?b? ar ien?kumiem, kas izriet no darba attiec?b?m, gan tiem, kas radušies no vi?a ?pašuma, – pak?aut ties?bu aktiem, ar kuriem ir noteiktas iemaksas, kur?m ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar likumiem, kas regul? Regulas Nr. 1408/71 4. pant? min?t?s soci?l? nodrošin?juma jomas.

41

Turkl?t, k? ?ener?ladvok?te nor?d?jusi savu secin?jumu 57. punkt?, Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punkt? paredz?t? principa d??, saska?? ar kuru ir piem?rojami tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti, šos konstat?jumus nevar apšaub?t ar apst?kli, ka G. Ruyter ien?kumi no ?pašuma nodarbin?t?bas dal?bvalst? v?l nav tikuši aplikti ar nodokli soci?l? nodrošin?juma iemaksu veid?.

42

?emot v?r? visus min?tos apsv?rumus, uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka Regula Nr. 1408/71 ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?d?m iemaks?m par ien?kumiem no ?pašuma k? pamatliet?, ja t?s ir paredz?tas oblig?to soci?l? nodrošin?juma sist?mu finans?šanai, ir tieša un atbilstoša saikne ar noteikt?m Regulas Nr. 1408/71 4. pant? min?taj?m soci?l? nodrošin?juma jom?m un l?dz ar to t?s ietilpst š?s regulas piem?rošanas jom?, pat ja š?s iemaksas tiek uzliktas nodok?a maks?t?ju ien?kumiem no ?pašuma, neatkar?gi no šo personu veikt?s profesion?l?s darb?bas.

Par ties?šan?s izdevumiem

43

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (pirm? pal?ta) nospriež:

Padomes 1971. gada 14. j?nija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par soci?l? nodrošin?juma sist?mu piem?rošanu darbiniekiem, pašnodarbin?t?m person?m un vi?u ?imen?m, kas p?rvietojas Kopien?, redakcij?, kas groz?ta un atjaunin?ta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, ar groz?jumiem, kas izdar?ti ar Padomes 1998. gada 29. j?nija Regulu (EK) Nr. 1606/98, ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?d?m iemaks?m par ien?kumiem no ?pašuma k? pamatliet?, ja t?s ir paredz?tas oblig?to soci?l? nodrošin?juma sist?mu finans?šanai, ir tieša un atbilstoša saikne ar noteikt?m Regulas Nr. 1408/71 4. pant? min?taj?m soci?l? nodrošin?juma jom?m un l?dz ar to t?s ietilpst š?s regulas piem?rošanas jom?, pat ja š?s iemaksas tiek uzliktas nodok?a maks?t?ju ien?kumiem no ?pašuma, neatkar?gi no šo personu veikt?s profesion?l?s darb?bas.

[Paraksti]

(*1) Tiesved?bas valoda – fran?u.